U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Filipa Dienstbiera v právní věci žalobkyně: **I. S.,** zastoupena Mgr. Ivo Chmelařem, advokátem se sídlem Dlouhá 176/11, Litoměřice, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 12. 2016, č. j. OAM-658/ZA-ZA11-K09-2016, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 30. 4. 2018, č. j. 75 Az 2/2017 – 47,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.

II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a řízení před krajským soudem

[1] Rozhodnutím ze dne 16. 12. 2016 neudělil žalovaný žalobkyni mezinárodní ochranu podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“). Proti tomuto rozhodnutí brojila žalobkyně žalobou u Krajského soudu v Ústí nad Labem, zároveň s podáním žaloby požádala o ustanovení zástupce. Krajský soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

II. Kasační stížnost a vyjádření žalovaného

[2] Proti rozhodnutí krajského soudu podala žalobkyně (stěžovatelka) kasační stížnost, ve které namítala, že podala žádost o ustanovení advokáta, krajský soud však tuto žádost vůbec neprojednal a tím zkrátil její možnost bránit se v soudním řízení. Nepřítomnost právníka vedla k jednostrannému hodnocení situace a stěžovatelčina věc nebyla správně posouzena.

[3] Dále stěžovatelka v kasační stížnosti požádala o ustanovení právního zástupce a přiznání odkladného účinku, neboť současný stav jí může přivodit značnou újmu na právech v případě, že by byla nucena vycestovat z České republiky. Na Ukrajině hrozí stěžovatelce vážné nebezpečí z politických důvodů a zuří tam občanská válka.

[4] Žalovaný ke kasační stížnosti uvedl, že směřuje pouze do procesního postupu krajského soudu, usnesení o neustanovení zástupce nemá k dispozici, a proto se nemůže více k věci vyjádřit. Dále plně odkázal na odůvodnění svého rozhodnutí a trval na tom, že vycházel ze spolehlivě zjištěného skutkového stavu.

III. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[5] Kasační stížnost je přípustná. Jelikož se jedná o věc mezinárodní ochrany, zabýval se Nejvyšší správní soud nejprve v souladu s § 104a zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje zájmy stěžovatelky. Není-li tomu tak, odmítne ji jako nepřijatelnou.

[6] Institut nepřijatelnosti a jeho dopady do soudního řízení správního Nejvyšší správní soud podrobně vyložil v usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, č. 933/2006 Sb. NSS, v němž interpretoval neurčitý právní pojem *„přesah vlastních zájmů stěžovatele*“. O přijatelnou kasační stížnost se dle výše citovaného rozhodnutí může jednat v následujících typových případech: (1) kasační stížnost se dotýká právních otázek, které dosud nebyly vůbec či nebyly plně řešeny judikaturou Nejvyššího správního soudu; (2) kasační stížnost se týká právních otázek, které jsou dosavadní judikaturou řešeny rozdílně; (3) kasační stížnost bude přijatelná pro potřebu učinit judikatorní odklon; (4) pokud by bylo v napadeném rozhodnutí krajského soudu shledáno zásadní pochybení, které mohlo mít dopad do hmotně právního postavení stěžovatele.

[7] Stěžovatelka v kasační stížnosti namítá pochybení soudu, jež mělo dopad do jejího hmotněprávního postavení. Nejvyšší správní soud se zabýval důvody přijatelnosti kasační stížnosti a dospěl k závěru, že kasační stížnost je nepřijatelná.

[8] Ze spisu krajského soudu jasně plyne, že soud se návrhem stěžovatelky na ustanovení zástupce zabýval a věcně o něm rozhodl usnesením ze dne 8. 3. 2017, č. j. 75 Az 2/2017 – 26, tak že se návrh stěžovatelky na ustanovení zástupce zamítá. Usnesení o neustanovení zástupce bylo stěžovatelce dle doručenky založené v soudním spise doručeno vhozením do schránky dne 13. 3. 2018, a to na adrese, kterou sama v podáních uváděla a na které si prokazatelně přebírala poštu, neboť dřívější přípisy od soudu, na které reagovala, byly doručovány tamtéž. Při ústním jednání konaném dne 30. 4. 2018 stěžovatelka nikterak neupozornila na to, že dle jejího názoru nebylo o její žádosti rozhodnuto.

[9] Z výše uvedeného plyne, že krajský soud žádným způsobem nepochybil. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost stěžovatelky neshledal přijatelnou a odmítl ji.

[10] O žádosti stěžovatelky o ustanovení právního zástupce pro řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud dne 10. 7. 2018 usnesením č. j. 1 Azs 191/2018 – 21. O žádosti o přiznání odkladného účinku soud nerozhodoval, neboť podání kasační stížnosti

ve věci mezinárodní ochrany má odkladný účinek ze zákona (§ 32 odst. 5 ve spojení s § 32 odst. 2 zákona o azylu).

IV. Závěr a náklady řízení

[11] Nejvyšší správní soud z výše uvedených důvodů shledal, že kasační stížnost nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele a kasační stížnost proto odmítl jako nepřijatelnou podle § 104a odst. 1 s. ř. s.

[12] Výrok o náhradě nákladů řízení se při odmítnutí kasační stížnosti opírá o § 60 odst. 3, větu první, s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s, podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, pokud byla kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 10. října 2018

JUDr. Marie Žišková
předsedkyně senátu